

Åndelig autoritet i 2Kor 10-13

Roald Kvam © 2008

Misjonæren D. Michael Crow har funnet femten kjennetegn på åndelig autoritet i 2Korinterbrevet, kapittel 10 til 13. Det hele rammes inn av to vers:

"Jeg, Paulus, formaner dere ved Kristi saktmodighet og mildhet, – jeg som skal være så ydmyk når jeg står ansikt til ansikt med dere, men djerv mot dere når jeg er fraværende! Men jeg ber dere: La meg slippe å opptre djervt når jeg kommer til dere! For jeg akter å vise mitt mot ved å gå dristig fram mot visse mennesker som anser oss for å være slike som går fram på kjødelig vis." (2Kor 10:1-2).

- Spiritual authority has a territorial dimension. Paul asserts his authority in 10:12-18 over an area he believes Gud has assigned him - an area that includes Corint.
"For brevene, sier de, er nok myndige og sterke. Men når han er legemlig til stede, er han svak, og hans ord er ikke noe å bry seg om. Den som taler slik, skal tenke: Slik som vi er i ord i brevene når vi er fraværende, slik er vi i gjerning når vi er til stede. Vi derimot tør ikke regne oss blant eller ligne oss med visse folk som gir seg selv vitnesbyrd. Men når de bruker seg selv som målestokk og sammenligner seg med seg selv, mangler de forstand. Vi vil ikke rose oss ut over alle grenser, men bare innenfor det område Gud har tildelt oss, nemlig å nå fram like til dere. For vi strekker oss ikke ut over vårt område, som om vi ikke alt var kommet til dere. For også til dere nådde vi fram med Kristi evangelium. Vi roser oss ikke over all måte av andres arbeid. Men vi har det håp at deres tro skal vokse, slik at vi skal bli enda mye større blant dere – etter det som er tilmålt oss. Da vil vi også kunne forkynne evangeliet i de land som ligger bortenfor dere, uten å ta æren for arbeid som alt er utrettet av andre på det område som er tilmålt dem. Men den som roser seg, han skal rose seg i Herren Det er ikke den som gir seg selv vitnesbyrd, som holder mål, men den som Herren gir vitnesbyrd." (2Kor 10:10-18).
- Spiritual authority flows from a burden to see a love relationship between those served and Christ (11:1-6).
"Tenk om dere ville tåle litt dårskap av meg! Ja, det får dere tåle. For jeg er nidkjær for dere med Guds nidkjærhet. Jeg har jo trolovet dere med én mann, for å fremstille en ren jomfru for Kristus. Men jeg frykter for at likesom slangen dåret Eva med sin list, slik skal også deres tanker bli fordervet og vendt bort fra den enkle og rene troskap mot Kristus. For om det kommer en til dere og forkynner en annen Jesus, som vi ikke har forkynt, eller om dere får en annen ånd, som dere ikke før har fått, eller et annet evangelium, som dere ikke før har mottatt – da tåler dere det så gjerne. Men jeg mener at jeg ikke står tilbake for disse veldige apostlene på noe vis! Er jeg ulærd i talekunst, så er jeg det ikke i kunnskap. Tvertom, den er jo på alle måter og i alle ting lagt tydelig fram for dere." (2Kor 11:1-6).
- Spiritual authority is grounded in a substantial knowlegde of God and His activities in the human sphere (11:6).
"Er jeg ulærd i talekunst, så er jeg det ikke i kunnskap. Tvertom, den er jo på alle måter og i alle ting lagt tydelig fram for dere." (2Kor 11:6).

- Spiritual authority must operate without being tied to payment. Paul exercises his spiritual authority as a servant without charging the Corinthians (11:7-12) or anyone else.

"Eller gjorde jeg synd da jeg ydmyket meg selv, for at dere kunne bli opphøyet, ved at jeg uten vederlag forkynte Guds evangelium for dere? Andre menigheter plyndret jeg, ved å ta lønn av dem for å kunne gjøre tjeneste hos dere. Og da jeg var hos dere og ikke hadde det jeg trengte, ble jeg ikke til byrde for noen av dere. For det jeg manglet, det gav brødrene meg da de kom fra Makedonia. På alle vis holdt jeg meg fra å bli til byrde for dere, og det vil jeg fortsatt gjøre. Så sant Kristi sannhet er i meg: Denne ros skal ikke bli tatt fra meg i Akaia-bygdene. Hvorfor? Fordi jeg ikke elsker dere? – Det vet Gud at jeg gjør! Men det jeg gjør, vil jeg også fortsatt gjøre. For ved det fratar jeg dem muligheten, som søker en anledning, til å vise seg som vår like i det de roser seg av." (2Kor 11:7-12).

- Spiritual authority involves an uncompromising opposition to charaltans - those who masquerade as true Christian leaders but who teach lies (11:13-15).

"For disse er falske apostler, svikefulle arbeidere, som skaper seg om til Kristi apostler. Og det er ikke noe å undre seg over, for Satan selv skaper seg jo om til en lysets engel! Da er det ikke noe stort om også hans tjenere omskaper seg til rettferdighets tjenere. Men for dem skal enden svare til deres gjerninger." (2Kor 11:13-15).

- Spiritual authority serves even to the extent of readily sacrificing and suffering (11:16-33). Paul, in exercising the authority God gave him, has endured incredible hardship on behalf of those he has ministered to, mostly at the hands of those who oppose him.

"Igjen sier jeg: La ingen holde meg for en dåre! Men selv om dere nå gjør det, så ta likevel imot meg – om enn som en dåre – for at også jeg kan få rose meg litt! Det jeg her sier, det taler jeg ikke etter Herrens vilje, men som i dårskap, når jeg roser meg så tillitsfullt. Siden så mange roser seg på kjødelig vis, vil også jeg rose meg. For dere tåler jo gjerne dårene, dere som er så kloke! Dere tåler det jo om noen gjør dere til treller, om noen utsuger dere, om noen fanger dere, om noen opphøyer seg over dere, om noen slår dere i ansiktet! Med skam sier jeg det, siden vi synes å ha vært så svake! Men det andre våger å rose seg av – nå taler jeg som en dåre – det våger vel også jeg å rose meg av! Er de hebreere? Jeg også. Er de israelitter? Jeg også. Er de av Abrahams ætt? Jeg også. Er de Kristi tjenere? Jeg taler i vanvidd: Jeg er det enda mer! Jeg har arbeidet mer. Jeg har fått flere slag. Jeg har oftere vært i fengsel. Jeg har ofte vært i dødsfare. Av jødene har jeg fem ganger fått førti slag på ett nær. Tre ganger er jeg blitt hudstrøket, én gang steinet, tre ganger har jeg lidd skibbrudd, et døgn har jeg vært i dypet. Ofte har jeg vært på reiser – i fare på elver, i fare blant røvere, i fare blant landsmenn, i fare blant hedninger, i fare i by, i fare i ørken, i fare på hav, i fare blant falske brødre, i slit og strev, ofte i nattevåk, i sult og tørst, ofte i faste, i kulde og nakenhet. Foruten alt annet har jeg det som daglig ligger over meg, omsorgen for alle menighetene. Hvem er svak uten at også jeg blir svak? Hvem voldes anstøt, uten at det brenner i meg? Er det nødvendig at jeg roser meg, da vil jeg rose meg av det som hører min skrøpelighet til. Gud og vår Herre Jesu Kristi Far, han som er velsignet i evighet, han vet at jeg ikke lyver! I Damaskus holdt landshøvdingen til kong Aretas vakt omkring

damaskenerbyen for å gripe meg. Men jeg ble firt ned i en kurv fra en luke i bymuren og slapp ut av hans hender." (2Kor 11:16-33).

- Spiritual authority involves direct revelation from God (12:1-6). Paul was taken up to "the highest heaven" and heard things that "which cannot be put into words, things that human lips may not speak."
"Jeg må altså rose meg, enda det ikke er til gagn. Men jeg kommer nå til syner og åpenbaringer fra Herren. Jeg kjenner et menneske i Kristus – om han var i legemet, vet jeg ikke, eller utenfor legemet, vet jeg ikke, Gud vet det – en som for fjorten år siden ble rykket like inn i den tredje himmel. Jeg kjenner dette menneske – om han var i legemet eller utenfor legemet, vet jeg ikke, Gud vet det. Han ble rykket inn i Paradis og hørte usigelige ord, som det ikke er tillatt for et menneske å tale. Denne mannen vil jeg rose meg av, men meg selv vil jeg ikke rose meg av – uten av min skrøpeligheit. For om jeg likevel skulle ønske å rose meg, ville jeg ikke bli en dåre. For det jeg sa, ville være sant. Men jeg lar det være, for at ingen skal ha høyere tanker om meg enn det han får ved å se meg og høre meg." (2Kor 12:1-6).
- Spiritual authority is exercised in weakness and ordinariness, even with God-allowed satanic reminders to keep us humble. In 12:6-10 Paul speaks of his weakness and of "the painful physical ailment" (verse 7), or "thorn in the flesh" (kjv), that God has allowed "as Satan's messenger to beat me and keep me from being proud."
"For om jeg likevel skulle ønske å rose meg, ville jeg ikke bli en dåre. For det jeg sa, ville være sant. Men jeg lar det være, for at ingen skal ha høyere tanker om meg enn det han får ved å se meg og høre meg. Og for at jeg ikke skal opphøye meg av de overmåte store åpenbaringer, har jeg fått en torn i kjødet, en Satans engel som skal slå meg, for at jeg ikke skal opphøye meg. Om denne bad jeg Herren tre ganger at den måtte vike fra meg. Men han sa til meg: Min nåde er nok for deg, for min kraft fullendes i skrøpeligheit. Derfor vil jeg helst rose meg av min skrøpeligheit, for at Kristi kraft kan bo i meg. Derfor er jeg vel tilfreds i skrøpeligheit, under mishandling, i nød, i forfølgelser og trengsler for Kristi skyld. For når jeg er skrøpelig, da er jeg sterk!" (2Kor 12:6-10).
- Spiritual authority is authenticated through the operation of spiritual gifts (12:12). Paul points to signs and wonders as proving his apostolic authority.
"En apostels tegn ble iallfall gjort blant dere med all utholdenhet, både ved tegn og under og kraftige gjerninger." (2Kor 12:12).
- Spiritual authority is ready and able to rebuke and discipline those who persist in disobedience (13:1-2).
"Det er nå tredje gang jeg kommer til dere. På to eller tre vitners ord skal enhver sak stå fast. Til dem som før har syndet og til alle de andre, har jeg sagt det før, ved mitt annet besøk hos dere, og nå i mitt fravær sier jeg det igjen på forhånd: Når jeg nå kommer tilbake, vil jeg ikke vise skånsel." (2Kor 13:1-2).
- Spiritual authority can be tested by checking the presence and activity of Christ in those who have responded to the message presented by the one who claims that authority (13:5-6).
"Ransak dere selv om dere er i troen! Prøv dere selv! Eller kjenner dere ikke dere selv at Kristus Jesus er i dere? Det måtte da være at dere ikke består prøven. Men jeg håper dere skal få erfare at vi består prøven." (2Kor 13:5-6).
- Implied in the passage is the fact that spiritual authority is not contingent on a given

personality type.

- Neither is spiritual authority contingent on one's ability to preach or communicate in other ways. Spiritual authority precedes these abilities, acting as a life-giver to these means but not restricted by whether or not one is a gifted communicator.
- True spiritual authority affirms rather than puts down others, encouraging them to operate in all the gifting and authority God has given them.
- Spiritual authority can be exercised in a multitude of unique ways. Rather than being a mere "doing" thing, it is to be grounded in and exercised out of a person's very being.

"Derfor skriver jeg dette mens jeg er borte fra dere, for at jeg ikke, når jeg kommer, må gå strengt fram, i kraft av den myndighet Herren har gitt meg til å bygge opp og ikke til å rive ned." (2Kor 13:10).

Kilde: Kraft, C. H.: *"I give you authority. Practicing the authority Jesus gave us."*

